

РЕШЕНИЕ

№ 577

гр. Видин, 09.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВИДИН, III СЪСТАВ ГО, в публично заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Милена Ст. Стоянова

при участието на секретаря Милена С. Евтимова
като разгледа докладваното от Милена Ст. Стоянова Гражданско дело № 20211320100932 по описа за 2021 година

Делото е образувано по искова молба от БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС” С.А., Париж рег. № 542097902, чрез „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС” С.А, клон България със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Младост 4, Бизнес парк София, сгр. 14 с ЕИК 204915054, представлявано от Д. Д. – заместник управител, чрез пълномощника юрисконсулт Н. М. против В. Т. Б. от гр. *****, с която е предявен установителен иск по чл. 422 от ГПК във вр. с чл. 240 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД.

Твърди се от ищеца, че с ответника са се намирали в договорни отношения по силата, на които ищецът е предоставил потребителски кредит на ответника в общ размер от 2860.26 лева, от които 2621.21 лева – главница, 239.05 лева – мораторна лихва за периода от 20.02.2019г. до 19.01.2020г. Посочено е, че вземането се основава на договор за кредит CREX-16662059, сключен на 31.12.2018г. за закупуване на стоки и услуги на изплащане за срок от 24 месеца. След сключване на договора, сумата за закупуване на стоки е била преведена по сметка на търговския партньор. Съгласно уговорения погасителен план, ответникът е следвало да заплаща месечни погасителни вноски в размер на по 135.42 лева. Поддържа се, че длъжникът не е погасил нито една вноска по кредита. Кредитът е обявен за предсрочно изискуем. Заради това ищецът се е снабдил със Заповед за изпълнение. Заповедта е връчена на длъжника при условията на чл. 47, ал. 1 от ГПК, поради което ищецът обосновава правния си интерес от водене на настоящото дело.

Иска се от съда да се признае за установено вземането на ищеца против ответника, подробно посочено в исковата молба.

В условията на евентуалност е направено искане в случай, че предявеният установителен иск бъде отхвърлен, съдът да приеме, че ищецът предявява осъдителен иск

срещу ответника за същите суми.

Ответникът, редовно уведомен, чрез назначен особен представител, в срока за отговор е оспорил исковите претенции като неоснователни и недоказани. Оспорил е твърдението, че сумата е получена от ответника. Оспорил е дължимостта на претендираните лихви като нищожно искане поради нищожност на клаузите на договора. Оспорил е, че кредитът е обявен за предсрочно изискуем. Направено е възражение за изтекла погасителна давност на вземането.

Правната квалификация на предявения иск е: установителен иск по чл. 422 от ГПК

По делото са събрани писмени доказателства, приложено е ч.гр.д. № 233/2020г. по описа на ВРС, назначена и изслушана е съдебно – икономическа експертиза.

С оглед данните по делото, съдът намира следното от фактическа страна:

От представения по делото Договор за потребителски кредит номер CREX-16662059, е видно, че на 31.12.2018г. „БНП Париба Пърсънъл Файненс“, чрез «Зора – М.М. С.»ООД, като кредитор е отпуснало паричен кредит на ответника като кредитополучател за закупуване на стока на стойност 2199.00 лева. Към тази сума е включена и сумата от 422.41 лева – застраховка «сигурност на плащанията». Съгласно договореното, ответникът е следвало в срок до 20.12.2020г. да погаси заема на 24 месечни вноски, всяка по 135.42 лева, включваща главница и възнаградителна лихва по кредита. Посочено е също, че ГПР е 24.69%, а лихвения процент е 22.27%.

Представена е фактура от 31.12.2018г. за закупена от ответника стока от магазин Зора на стойност 2199.00 лева.

До ответника е изпратена покана за заплащане на задължението по кредита, като липсват данни за връчването ѝ.

Вещото лице по назначената и приета по делото съдебно-счетоводна експертиза е посочило, че на 31.12.2018г., ищецът е отпуснал кредит на ответника за закупуване на стоки и услуги за срок от 24 месеца с период до 20.12.2020г. ГПР е фиксиран – 24.69%, а годишния лихвен процент е 22.27%. На 31.12.2018г. ответникът е закупил стока на стойност 2199.00 лева. Сумата е преведена от ищеца на „Зора М.М.С.“ по лизингов договор 16662059. Вещото лице е посочило, че към стойността е включена и сумата от 422.21 лева – сигурност на плащанията и кредита става в размер на 2 621.21 лева. Вещото лице е посочило също, че общата стойност на задължението е 3250.08 лева, от които главница - 2621.21 лева и договорна лихва в размер на 628.87 лева. Ответникът не е направил никакво погасяване по кредита. Вещото лице е дало заключение и за размера на лихвата забава за периода от 20.02.2019г. до 19.01.2020г., която възлиза на сумата от 239.05 лева.

Съдът кредитира заключението на вещото лице като обективно и компетентно изготвено.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявен е иск по чл. 240 от ЗЗД във вр. с чл. 79 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД.

Вземанията на ищеца се основават на договор за потребителски кредит, уреден в чл. 240 от ЗЗД и чл. 430 от ТЗ. Договорът поражда задължение за връщане на взетата в заем сума, която кредиторът е предал на ответника. Усвояването на кредита се установява от заключението на вещото лице, което е посочило, че на 31.12.2018г. ответникът е закупил стока на стойност 2199.00 лева и сумата е преведена от ищеца на „Зора М.М.С.“ по лизингов договор 16662059. В този смисъл, неоснователно се явява възражението на ответната страна, че сумата по кредита не била получена.

Съгласно погасителния план, уговорен между страните, кредитът е следвало да се погаси на 24 месечни вноски, всяка в размер на 135.42 лева, включваща главница и възнаградителна лихва. Срокът на договора е бил до 20.12.2020г. От заключението на вещото лице се установява, а и доказателства в обратна насока не са събрани, че ответникът не е извършил нито едно погасяване по кредита. При това положение, същият дължи на ищеца сумата от 2579.00 лева, представляваща главница по кредита.

Основателно е възражението на процесуалния представител на ответника относно липсата на доказателства за обявяване на кредита за предсрочно изискуем.

В исковата молба ищецът твърди, че с преустановяване на плащането на две и повече месечни погасителни вноски от страна на ответника, считано от падежната дата на втората пропусната погасителна вноска, която в случая е с падеж -20.02.2019г., цЕ.ят размер на кредита се счита изискуем. Съгласно възприетото в т. 18 на ТР № 4/2013 от 18.06.2014г. по тълк. дело № 4/2013г. на ВКС, ОСГТК, за вземане, произтичащо от договор за банков кредит с уговорка, че цЕ.ят кредит става предсрочно изискуем при неплащането на определен брой вноски или при други обстоятелства, и кредиторът може да събере вземането си без да уведоми длъжника, вземането става изискуемо с неплащането или настъпването на обстоятелствата, след като банката е упражнила правото си да направи кредита предсрочно изискуем и е обявила на длъжника предсрочната му изискуемост. Предсрочната изискуемост на вземането има действие от получаване от длъжника на изявлението на банката, че прави кредита предсрочно изискуем, ако към този момент са настъпили уговорените в договора за банков кредит предпоставки, обуславящи настъпването ѝ. В случая, по делото не са ангажирани доказателства, от които да е видно, че преди подаване на заявлението в съда – 31.01.2020г. ищецът е предприел действия по уведомяването на ответника и до последния да е достигнало волеизявлението, че кредита е обявен за предсрочно изискуем. Представената по делото покана, не съдържа данни за датата на връчването ѝ. Такова волеизявление кредиторът е извършил с исковата молба, в която изрично е посочено, че счита кредита за предсрочно изискуем, и с връчването на препис от нея на ответника, предсрочната изискуемост е обявена на длъжника. Към този момент обаче – 27.07.2022г. обявяването на кредита за предсрочно изискуем е безпредметно, тъй като срокът на договора вече е изтекъл и за ищеца с предявяване на исковата молба в съда на 10.05.2021г., е възникнало правото и основанието да претендира заплащане на цялата главница по кредита.

С оглед на горното, исковата претенция по предявения установителен иск се явява

основателна за неплатените месечни вноски по главницата, за които към момента на подаване на заявлението в съда – 31.01.2020г., е настъпила изискуемост. Това са вноските за периода от 20.01.2019г. до 20.01.2020г., включително. За този период дължимата главница по кредита е в размер на 1284.95 лева, до която сума предявеният установителен иск ще следва да се уважи, като в останалата част до пълния претендиран размер ще следва да се отхвърли като неоснователен.

Основателна се явява претенцията за заплащане на законна лихва за забава върху непогасената главница по кредита. В чл. 3 от договора, страните са уговорили, че при забава на една или повече месечни погасителни вноски, кредитополучателят дължи обезщетение за забава в размер на действащата законна лихва за периода на забавата върху всяка забавена погасителна вноска. Безспорно е, че ответникът е изпаднал в забава на плащанията и дължи обезщетение за забава, което за периода от 20.02.2019г. до 19.01.2020г. , изчислено чрез програмен продукт „Апис“ възлиза на сумата от 119.22 лева, до който размер исковата претенция ще следва да се уважи, а до пълния претендиран такъв ще следва да се отхвърли като неоснователна.

Възражението за изтекла погасителна давност на вземането е неоснователно, тъй като срокът на договора е изтекъл на 20.12.2020г. и няма как нито главницата, нито лихвата за забава да са погасени по давност.

По предявения в условията на евентуалност осъдителен иск, съдът намира следното:

Искът се явява основателен за падежиралите вноски, с настъпила изискуемост след подаване на заявлението в съда за периода от 20.02.2019г. до 20.12.2020г., включително. Дължимата главница за този период е в размер на 1336.26 лева, до която сума претенцията ще следва да се уважи, ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба в съда – 10.05.2021г. до окончателното плащане.

По разноските.

В заповедното производство разноските на ищеца са в размер на 57.21 лева за платена държавна такса, както и му е присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 50.00 лева.

Разноските на ищеца в настоящото дело са: 69.76 лева за платена държавна такса, разноски за особен представител в размер на 300.00 лева и разноски за вещо лице в размер на 100.00 лева.

С оглед изхода на делото, и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът ще следва да бъде осъден да заплати на ищеца разноски в заповедното производство в общ размер от 52.63 лева и разноски в настоящото производство в общ размер от 450.08 лева.

На основание чл. 78, ал. 8 от ГПК на ищеца се дължи и възнаграждение в размер на 100.00 лева за юрисконсултско възнаграждение.

На основание чл. 236, ал. 1, т. 7 от ГПК в решението следва да се посочи и банковата сметка, по която да се преведат присъдените суми, или друг посочен от ищеца начин на

плащане. В случая, ищецът е посочил банкова сметка, както следва:

IBAN BG 17 CITI 9250 1010 0091, BIC:CITIBGSF – Ситибанк Европа АД, клон България.

Воден от горното, Съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено, че „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС“ С.А., Париж рег. № 542097902, чрез „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС“ С.А, клон България със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Младост 4, Бизнес парк София, сгр. 14 с ЕИК 204915054, представлявано от Д. Д. – заместник управител **притежава право на вземане** към В. Т. Б. с ЕГН ***** с адрес: гр.*****, ул. ***** в размер на сумата от **1284.95 лева** – главница за периода от 20.01.2019г. до 20.01.2020г, включително, ведно със законната лихва, считано от подаване на заявлението в съда – 31.01.2020г. до окончателното плащане по Договор за кредит CREX-16662059, сключен на 31.12.2018г., за което е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК от 04.02.2020г. по ч.гр.д. № 233/2020г. по описа на РС - Видин, като претенцията до пълния претендиран размер до сумата от 2621.21лева – ОТХВЪРЛЯ като неоснователна.

ПРИЗНАВА за установено, че „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС“ С.А., Париж рег. № 542097902, чрез „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС“ С.А, клон България със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Младост 4, Бизнес парк София, сгр. 14 с ЕИК 204915054, представлявано от Д. Д. – заместник управител **притежава право на вземане** към В. Т. Б. с ЕГН ***** с адрес: гр.*****, ул. ***** в размер на сумата от **119.22 лева** – законна лихва за забава за периода от 20.02.2019г. до 19.01.2020г. по Договор за кредит CREX-16662059, сключен на 31.12.2018г., за което е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК от 04.02.2020г. по ч.гр.д. № 233/2020г. по описа на РС - Видин, като претенцията до пълния претендиран размер до сумата от 239.05 лева – ОТХВЪРЛЯ като неоснователна.

ОСЪЖДА В. Т. Б. с ЕГН ***** с адрес: гр.*****, ул. ***** да заплати на „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС“ С.А., Париж рег. № 542097902, чрез „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС“ С.А, клон България със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Младост 4, Бизнес парк София, сгр. 14 с ЕИК 204915054, представлявано от Д. Д. – заместник управител сумата в размер на **1336.26 лева** – главница за периода от 20.02.2019г. до 20.12.2020г., включително, ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба в съда – 10.05.2021г. до окончателното плащане по Договор за кредит CREX-16662059, сключен на 31.12.2018г.

ОСЪЖДА В. Т. Б. с ЕГН ***** с адрес: гр.*****, ул. ***** да заплати на «БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС» С.А., Париж рег. № 542097902, чрез „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС“ С.А, клон България със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Младост 4, Бизнес парк София, сгр. 14 с ЕИК 204915054, представлявано от

Д. Д. – заместник управител сумата от **52.63** лева – разноси по заповедното производство за платена държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА В. Т. Б. с ЕГН ***** с адрес: гр.*****, ул. ***** да заплати на БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС” С.А., Париж рег. № 542097902, чрез „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС” С.А, клон България със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Младост 4, Бизнес парк София, сгр. 14 с ЕИК 204915054, представлявано от Д. Д. – заместник управител разноси по настоящото производство в общ размер от **550.08 лева**.

Банковата сметка на ищеца, по която да се преведат присъдените суми е:

IBAN BG 17 CITI 9250 1010 0091, BIC:CITIBGSF – Ситибанк Европа АД, клон България.

Решението подлежи на обжалване пред ОС- Видин в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Видин: _____